

Škaredá středa

Několik let v době komunistické totality jsem pracoval v továrně, kde se prováděly generální opravy těžkých stavebních strojů. Dělal jsem podřadnou práci, abych viděl, jak těžce musí dělnická třída pracovat. Pro abiturienta církevních škol to byl proces převýchovy. Pomocný dělník ve východním bloku.

Když jsem se přesunul na „vysněný“ západ, jsem zase pomocným dělníkem, tu však na vinici Boží. Zde je zabíračka, která se nedá srovnat s prací v bagrové hale. Tam totiž mohl člověk vidět ovoce své práce: 12 do poslední částičky demontovaných a pak perfektně opravených bagrů, které slavnostně musely vyjet z montážní haly každý měsíc. Plán se plnil ke spokojenosti všech komunistických pohlavárů. Tu však ve Švýcarsku ovoce a plody práce na vinici Páně nejsou moc vidět.

V době totality jsem poznal ve fabrikách moc různých lidí - to byla dobrá škola. Když se blížila Popeleční středa, mnoho od oleje umazaných montérů nazývala tento den Škaredou středou. Ani jsem nepřemýšlel proč. Nejedna z těch bodrých a přátelských dělníků mi připomínal: „Tak, faráři, ať se postiší!... abys neměl hřích“.

Až budete držet ve svých rukou HLAS misie, bude brzy „Škaredá středa“. Nazývá se tak snad proto, že na tu „škaredou“ - Popeleční středu - letos 21. února - si nechávají věřící dělat kříž popelem na čelo? Někde mají ve zvyku v ten den popel sypat na hlavu. Popel na hlavě nebo na čele neokrade nikoho o jeho krásu, ani ženy a slečny ne. Při tom úkonu říká kněz: „Pamatuj člověče, že jsi prach a v prach se navrátíš“. - Nebo: „Čiňte pokání a věřte evangeliu“. Před duchovním zrakem věřících při udělování popelce vystoupí jedna velká pravda: POMÍJEJÍCENOST všeho pozemského. Pardon! To platí nejen pro věřící, ale pro každého smrtelníka i nevěřícího. Co člověk vybudoval a postavil, vše se může zřítit do trosek a proměnit v popel. Jak rychle může smrt učinit konec všem plánům. To prožíváme téměř každý den.

Jestliže je fašank - masopust znamením životní radosti, ... a ať jenom je! ... pak Popeleční středa - „škaredá“ je signálem, že nastává čas vážnějšího života až do velikonoce. 40 dní ne uplakaných, ne pesimistických, ani zamračených. Je to čas, kdy se díváme do své duše. A i kdybychom byli jakkoliv svatí, poznáváme, že přece jenom jsme často opomenuli konat dobro a činili jsme zlo. Bůh nás chraň před těmi svatými lidmi, kteří si myslí, že jsou už tak dokonalí, vůbec bez hříchu a nápravy nepotřebují. S takovými lidmi se těžko vychází.

Ta druhá formule je velkým pozváním přímo od Ježíše Krista: Obráťte se a věřte evangeliu. (Mk 1,15). Kdo nemá zapotřebí obrátit se ke Kristu přijetím slov jeho evangelia? Všichni! Kněží, studenti, studentky, vědci, dělníci, učitelé, ženy, muži, technici, lékaři, biskupové i papež. Popeleční středou začíná doba pokání - očišťování - upřímnější modlitby. Ona dovolí podívat se do své duše a vede alespoň k touze po proměně, ba ještě dál ke skutkům pokání. Přemýšlíme jak a kde začít? Zajisté, u sebe.

Dovedu - zřeknout se občas milého pohodlí

- určité zvyky odložit
- zřeknout se zábavy, která mě nedělá šťastným
- bojovat proti svým chybám
- vlastní JÁ nebrat tak vážně

- nechtít udělat všechno sám
- vysadit a v klidu tankovat nové síly
- problémy a starosti vložít do rukou Božích a mít důvěru, že on řídí vše k lepšímu
- mít humor - umět se od srdce smát
- odložit masku a ukázat svou pravou tvář
- dát stranou neochotné ... ale ... když ...

Lidský život je neustálý vývoj - bez změny člověk stárne a kostnatí. Proto je třeba dívat se k novým horizontům. Bůh je pro nás vždy nový. Ježíš včera i dnes. Naladit svou anténu k naslouchání jeho slova.

Dopřát si čtvrt hodinku klidu a ztišit se. Snesu nějakou dobu být úplně sám, kdy nevířská žádné radio a neblíká ona zábavná bedna? Tím více času bude k osvěžující modlitbě a pak pocítím, že Bůh mě miluje i tenkrát, když necítím jeho blízkost. Chvilu tichého zamyšlení vede k hlubšímu poznání sebe sama i k touze po odpouštějícím setkání s Bohem ve svátosti odpuštění. Radostné setkání s odpouštějící láskou Boha je zdrojem pohody v duši. Tedy přes Škaredou středu dobrý start k velikonočnímu jásotu.

Než se pustíte do čtení BIBLE

Na vaše otázky odpovídá Česká biblická společnost

Co je to BIBLE?

Bible (řecky „kniha“) je souhrnný název pro sbírku mnoha desítek starověkých náboženských spisů židovstva a raného křesťanstva. Někdy bývá označována také jako Písmo svaté nebo Kniha knih. Dělíme ji na dvě části: starší a rozsáhlejší z nich, psaná většinou hebrejsky, se jmenuje Starý zákon, mladší část, obsahující texty raného křesťanství, nazýváme Nový zákon a byla sepsána řecky. Mezi dobou vzniku nejstarších starozákonních a nejmladších novozákonních textů uplynulo více než jedno tisíciletí.

Ne všechny církve ale slovem BIBLE označují stejnou knihu...

Odhlédneme-li od různosti používaných překladů, jsou rozdíly především v tom, které spisy jsou považovány za součást Bible. Židé takto uznávají pouze nejstarší knihy křesťanské bible, psané původně převážně hebrejsky. Těmto knihám říkají evangeličtí (protestanští) křesťané Starý zákon, a vedle nich ve své Bibli mají ještě Nový zákon. V římskokatolické Bibli najdeme ovšem ve Starém zákoně ještě několik knih navíc. Jsou to tzv. deuterokanonické knihy Starého zákona, původně napsané většinou řecky. A pravoslavní křesťané mají Starý zákon ještě obsáhlejší.

Stojí BIBLE za čtení dnes, téměř dva tisíce let po svém vzniku?

Rozhodně ano. Stačí si uvědomit, že Bible je nejčtenější, nejvydávanější a nejvlivnější knihou naší euroamerické civilizace. Bez její znalosti stěží pochopíme vlastní historii, umění a společnost. Bible je také základní knihou dvou světových náboženství, křesťanství a židovství. Myšlenky Bible však ovlivnily i jiná náboženství a filosofické směry. Mohla by tak významná kniha mít nezajímavý a tuctový obsah?

O čem se tedy v Bibli píše?

Každá z mnoha desítek biblických knih je trochu jiná: v každé se hovoří o něčem jiném a z jiného pohledu. Správnější by tedy bylo ptát se, o čem se píše v knize Genesis anebo v Matoušově evangeliu. Přesto lze říci, že jedno velké téma je všem biblickým textům společné: dějiny lásky mezi Bohem a lidmi navzájem - ale také dějiny lidského selhání v tomto vztahu lásky. nakonec Bible ovšem dává naději: žádné selhání, žádná katastrofa nemusí znamenat definitivní konec všeho. „Láska je silnější než smrt,“ dočteme se zde.

Která část BIBLE je nejdůležitější?

Pro nás křesťany jsou jakýmsi středem a vrcholem Bible čtyři evangelia: svědectví o skutcích, postojích, učení, smrti a novém životě Ježíše z Nazareta - člověka, ve kterém se jedinečným a navždy inspirujícím způsobem setkala lidské s božským.

Bible tedy u čtenáře předpokládá víru v Boha?

Ano. Nebo přinejmenším otevřenost takovému pojetí. Například ochotu připustit, že to, čemu se někdy

říká „příroda“, není pouze obrovský prostor vířících částic, řízených matematickými zákony, ale má hlubší základ a silnější význam.

A nejsou to všechno jen pohádky nebo výmysly?

Že se mnoho biblických příběhů odehrálo tak, jak jsou v Bibli popsány, je dnes již prokázáno. Na druhou stranu ovšem víme, že řada textů je psána básnickým způsobem, kterému nejde o přesné zachycení dějin, ale o smysl událostí a lidských nebo Božích postojů. Bibli tedy nelze považovat ani za sbírku bájí, ale ani za učebnici dějepisu. Pro nás dnes však to podstatné není historická věrnost ani básnická kvalita, ba dokonce ani pouhá životní moudrost nebo dílčí náboženské či filosofické poznatky. Bible nabízí více. Otevírá člověku novou životní perspektivu. Ježíš to v Janově evangeliu formuluje jako výzvu „znovu se narodit“, samozřejmě již nikoli tělesně, nýbrž duchovně.

Takže BIBLE je jakýsi recept na obnovu duševní kondice?

I když má duševní a tělesné uzdravení a obnovení v Bibli důležitou roli, je chápáno především jako možný důsledek obnovy hlubší: člověk obnovuje a mění celé své životní nasměrování. A nejde přitom pouze o jakési „cvičení“, kdy by se člověk někam „propracoval“: podstatný je především postoj otevřenosti vůči dobru, které je nám nabízeno. Bůh je podle Bible otevřený, milující, dávající. Takový, že se lidem vydává přímo do rukou.

Bible je ale tlustá a obtížná kniha - kdo se jí má prokousat?!

Také by nebylo nejrozumnější, aby se člověk snažil ji hned napoprvé přečíst celou a bez přípravy. Nejlépe je začít u některé z čtenářsky přístupnějších knih. Jsou to buď ty, které popisují nějaký příběh (např. starozákonní knihy Genesis, Exodus, Jozue, Rút, Ester, v Novém zákoně Lukášovo nebo Janovo evangelium a skutky apoštolské) anebo které obsahují myšlenky běžně srozumitelné současnému člověku (např. Přísloví, Píseň písní, některé ze Žalmů, v Novém zákoně např. list Efezským, 1.list Tesalonickým, 1.list Janův). Je také dnes už možno si koupit řadu příruček, které se Bibli zabývají, a tam najít odpovědi na své otázky, nebo se zeptat teologicky vzdělanějšího křesťana.

Který z překladů Bible do češtiny je nejlepší?

Dnes se nejvíce používají dva: tradiční a starobylý překlad, zvaný Bible kralická, a moderní Český ekumenický překlad. Pro začátek lze doporučit ten druhý, protože kralický text je přes svou krásu dnes již těžko srozumitelný. Pro seznámení s Bibli existují jednodušší překlady, i když pouze Nového zákona: překlad Ondřeje Petru a překlad Slovo na cestu.

Humor v Církvi.

Kardinál Ratzinger, papež a profesor Küng zemřeli v jeden den. Stojí před nebeskou bránou. Sv. Petr odvádí nejdříve Ratzingera před nebeského Otce k rozhovoru. Po 10 hodinách s pláčem vyšel: „Všechno jsem dělal špatně“. Pak vstoupil papež před nebeského Otce. Po 20 hodinách se objevil a plakal: „I já jsem dělal všechno špatně“. Nakonec byl prof. Küng na řadě. Ostatní čekali a čekali. Konečně po 30 hodinách vyšel sám Bůh a zoufale volá: „Já jsem dělal všechno špatně“.

350. výročí obrany BRNA

Na podzim r. 1644 velitel vojsk švédské královny Kristiny Leonard Torstenson zvítězil nad Dány a porazil u Jankova císařskou armádu, kterou rakouský císař Ferdinand poslal Dánům na pomoc. Po tomto osudném obratu války v Dánsku a Německu nastal všeobecný zmatek. Torstenson chtěl dobýt Vídeň, která nebyla opevněna ani vojensky zajištěna. Švédská vojska ničila a pustošila země, drancovala a vypalovala vesnice a města, která se jim ze strachu vzdávala a tak se Torstenson zjara r.1645 dostal až na Moravu, poplenil značnou část země a směřoval k Brnu.

Brněnští se rozhodli, že se nevzdají a že budou hájit své město do posledního muže. Císař jmenoval velitelem města Brna hraběte Ludvíka Raduita de Souches, ale vojenskou ani žádnou jinou pomoc městu neposkytl.

Okamžitě poté, co se Ludvík ujal vedení, vešel s ním ve spojení P.Martin Středa, tehdejší rektor jezuitské koleje a ujistil ho, že Švédové sice Brno dobývat budou, nikdy ho však nedobudou.

Švédové přitáhli k Brnu v počtu 28 000 mužů. Obránců Brna bylo necelých 1500, z toho 389 cvičených vojáků.

Zatím co se ve městě a na hradbách bojovalo zbraněmi, chopil se P.Středa zbraně duchovní - vroucí modlitby k Panně Marii před jejím obrazem. Začalo se tam říkat, že v povětrí nad kostelem brněnské koleje byl viděn člověk v jezuitském šatě, jak se modlí před Pannou Marií, která svým rozprostřeným pláštěm chrání město. Generál Torstenson prohlásil, že pokud 15.8.1645 Brno nedobude do 12 hodiny, pak se svým vojskem odtáhne. Den 15.8. se slaví Nanebevzetí Panny Marie. Útok byl tak rozhodný a silný s nasazením všech prostředků, že Brňané v těchto těžkých chvílích byli nuceni se chytit lsti a začali vyzvánět poledne v 11 hodin. Švédové na toto znamení boje zanechali. Od těchto dob se v Brně vyzvání poledne o hodinu dříve.

Švédové se Panně Marii rouhali, Brňané prosili Pannu Marii o ochranu.

Na slavnostní mši k výročí 350 let této události, vyhlásil biskup Vojtěch Cikrle mezi jiným tato slova:

„Na nás všech spočívá tíha odpovědnosti za to, jakým směrem toto město půjde dál. V té době se zdála neuvěřitelná přesila těch, kteří Brno obléhali. Teď nám nikdo Brno nechce vzít, nikdo nás neobléhá - díky Bohu, ale přesto si myslím, že všichni cítíme mnoho věcí, které jsou špatné v nás uvnitř.“

Všichni cítíme, že jsme ohrožováni určitým špatným myšlením.

Jsmo ohrožováni mnoha věcmi. Vítězí lidské sobectví, kdy se člověk ptá, co z toho budu mít... Člověk hledá to, jak by nejnadhěji proplul, jak by nenarazil. Je to pochopitelné. Vždycky však záleží na člověku, za čím stojí, na postoji, jaký zaujme a teprve z toho postoje může vlastně vzcházet i naděje. Naděje, kterou mají mít všichni poslanci, všichni, kdo jsou v jakékoliv službě. Naděje, kterou mají reprezentovat manželé sobě navzájem. Naděje, kterou mají rodiče předávat svým dětem. Naděje, že lidé budou volit to, co je dobré a správné. Jestliže máme Brno ubránit proti všemu zlu, potom i my sami musíme zaujímat postoj člověka, který hledá pravdu, postoj člověka, který je poloorný, který ví o omezenosti svých sil, ale který svou naději vložil ještě někam dál, který svou naději vložil do Boha. Ať tedy i my hledáme tuto jistotu, abychom se stali naději všech, naději pro budoucí časy a pro rozkvět tohoto města.

Děkujeme za to, že se naši předkové ubránili a prosme za to, abychom i my proti přesile zla dokázali vzdorovat, ale

nejen vzdorovat, abychom dokázali kvést, zrát a přinášet plody.

A jak to, tati, že zrovna my jsme křesťané, a ne něco jiného?

Moje maminka a tatínek mě nechali pokřtít, když jsem byl malý. Když jsem pak byl větší, zdálo se mi to nejdřív trochu divné, že chodím do kostela a že jsem pokřtěný, ale postupně jsem to začal chápat.

Teď jsem rád, že patřím mezi křesťany, a považuji to za velkou čest. Když jsem se oženil a když ses nám narodil ty a ostatní děti, stále víc jsem vnímal, jak je to dobré, že nejsme s maminkou osamocení. Uvědomovali jsme si často, že je Ježíš s námi, že nás vede, že nám pomáhá. Jsme rádi, že máme přátele, kteří také věří v Krista. Setkáváme se s nimi v kostele, oni se za nás modlí a my se modlíme za ně. To všechno se musí prožít, víš? Bez vlastní zkušenosti nemůžeš pořádně pochopit, co znamená být křesťanem.

Být křesťanem není nic samozřejmého, jako třeba že jsi dívka nebo že máš mámu a tátu. Je to mimořádný dar, kterého si člověk musí vážit, protože ne každý má tu možnost, aby byl od útlého věku vychován ve víře v Pána Ježíše. Jiní lidé se k tomu musí často dlouho dopracovávat.

V dnešní době to často bývá tak, jak tomu bývalo s prvními křesťany. Lidé se k víře v Pána Ježíše rozhodují až v dospělejším věku, protože je jejich rodiče nedali pokřtít, nebo je dali pokřtít, ale o jejich křesťanskou víru se nestarali. A tito lidé, teprve až vyrostli, potkali nějaké křesťany, kteří jim řekli asi něco takového jako: Podívej, my věříme, že Pán Ježíš je Boží Syn a že založil církev. Přijď mezi nás a zkus, jestli s námi najdeš to, co hledáš!

Proč, tati, nejsou u nás ve třídě všichni pokřtěni?

Mnohé děti nejsou pokřtěné, protože jejich rodiče nechcují, aby se staly křesťany.

Jiní rodiče tvrdí, že se děti, až dospějí, rozhodnou samy, jestli chtějí být křesťany, nebo ne. To mi nepřipadá rozumné.

Když se totiž rodiče nestarají o víru svých dětí a když děti na rodičích nevidí, že by rodiče v Boha věřili, nemohou se pak v dospělosti k něčemu takovému rozhodnout, protože první, kdo by měl víru dětem předat, jsou jejich rodiče. Takové odsouvání sv.křtu bývá jen výmluvou slabé víry, nebo dokonce znakem nevěry rodičů. Často pak děti nechávají křtít jejich babičky, které si ještě víru uchovaly.

Svátost křtu není jenom nějaké prosté uvedení dítěte do kostela. Člověk se při něm stává křesťanem a zároveň „dítětem Božím“, to znamená, že si ho sám Bůh bere po celý jeho život pod svou ochranu.

Při křtu slibují rodiče přede všemi ostatními lidmi v kostele, že chtějí žít jako křesťané a že své dítě budou vychovávat v křesťanské víře. A to tehdy, když by kvůli tomu mohli mít problémy a těžkosti. Mnoho rodičů bere tento křestní slib vážně a opravdu své dítě vychová tak, že jejich syn nebo dcera chodí do kostela a věří v Pána Ježíše i v dospělosti, a vychová tak zase své děti. A tak se víra předává z jedné generace na druhou.

„Bůh není nikdy daleko - to my jsme někdy daleko od Boha.“

„Mnohým dlouholetým křesťanům může pomoci jen jedno - začít úplně od začátku.“

A Z B
8004 Zürich

Postretour:
Tschechische kath. Mission
Brauerstr. 99, 8004 Zürich

 HLAS MISIE
Jahrgang XXIV Nr. 1

Postní doba
1996

Pravidelné české bohoslužby

- Zürich:** každou neděli v 19 hod. v kryptě kostela Božského Srdce. Aemtlerstr. 49
Winterthur: každou sobotu v 19 hod. u kostela Sv. Ulricha Seuzacherstr. 1
Rüti-Tann: každou první neděli v měsíci v 9.15 hod. v kapli vedle katolického kostela
Bern: každou 2. neděli v měsíci v 9 hod. v kryptě u kostela Bratra Klause. Segantinstr. 26
Aarau: každou 3. neděli v měsíci v 10 hod. v sále pod kostelem sv. Petra a Pavla
Luzern: každou 4. neděli v měsíci v 10 hod. v kapli kostela sv. Karla u Karlsbrücke
- Každý čtvrtek** SPOLEČENSTVÍ MODLITBY. V 19.45 mše svatá, po ní modlitba růžence v kostele sv. Jana Boska - Feldstr. 109, Zürich.
První pátek v měsíci mše sv. v kapli kostela Božského Srdce, v 19.30 Aemtlerstr. 49, Zürich

Předvelikonoční program

- 17. února** - po bohoslužbě ve Winterthuru fašankový večer v Klubovně .
21. února - **Popeleční středa** - den přísného postu
19.30 hod bohoslužba v kryptě kostela Božsk. Srdce s udílením popelce.
23. února - schůzka mladé generace v 19.30 - Brauerstr. 99, Zürich.
Téma: Co nám říká doba postní?
25. února - 1. neděle postní - před bohoslužbami v Zürichu a Winterthuru vás zvou k modlitbě růžence. Bohoslužbu v Luzernu slouží biskup Kajnek Josef z Hradce Králové.
2. března - Zajímavé zážitky z cesty po jižní Americe. Absolvoval ji Dr. Mažáček Jan na kole: Chile + Argentina. Překonal výšku 6000 m. Svá slova provází zdařilými diapositivy. Ve 20 hod po bohoslužbě v klubovně sv. Václava.

Do tohoto čísla vkládám složenkou s prosbou o vaši podporu na tisk. Staré složenkou konto: 80-710-4 neplatí!

Katholische Mission für Tschechen, 01/241 50 25
P. Josef Šimčík, Brauerstr. 99 ; 8004 Zürich
Offset Holend AG - Hardturmstr. 82 ; 8005 Zürich
Abo: 7.- sFr. Jährlich: 7x

- 19. března** - Slavnost sv. Josefa, snoubence P. Marie. Bohoslužba v kostele sv. Jana Boska v 19.45 hod. Zvu vás na malou oslavu do auly.
22. března - Mladá generace - postní meditace.
25. března - Slavnost Zvěstování Páně. Maria přijala poselství, že se stane Matkou Boží.
30. března - sobota - **Nepřehlédněte:** bohoslužba ve Winterthuru není!
28.- 31. března - exercicie ve Flüeli Ranft v Klausenhof. Káže Mons. Benáček Josef z Říma.
31. března - **Květná neděle** - bohoslužba v Curychu se čtením pašijí se koná.

Pouť do Einsiedeln bude v neděli 19. května. Povede ji světití biskup z Hradce Králové Mons. Kajnek Josef. Reservujte si tuto neděli pro naši pouť.

Různé

Čeští a moravští biskupové se rozhodli svolat sněm katolické církve v České republice. Hlavním úkolem této celonárodní synody má být uplatnění zásad II. Vat. koncilu (skončil před 30 roky) v perspektivě nové evangelizace. To bude snad první místní sněm na území naší staré vlasti. Předsedou přípravné komise byl jmenován olomoucký arcibiskup Graubner Jan, plzeňský biskup Radkovský František, sekretář P. Raban Miloš.

6.-9. června pořádají Češi a Moravané děkovnou pouť do Říma.
Mezinárodní katolický Report 56 barevných stran - události z domova i ze zahraničí. Report plní naléhavou potřebu katolíků, kteří se chtějí dozvědět něco více o tom, co se děje v Církvi i ve světě. Report je časopis, který Církev potřebuje právě v této době. Je katolický, inteligentní a zároveň srozumitelný.

Předplatné pro Evropu : 8.80 Dolarů - předplatné + 11.20 Dolarů poštovné letecky.
11 čísel celkem 20 US Dolarů

Doporučuji! Objednávky: Report, Triality spol., Zámek 48, 671 63 Lechovice, CZ

Sbírka pro P. Meda v Indii doposud vynesla 4 212,60 sFr.